

“ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಇರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಇರಬಾರದು”

(ಫಿಳಿಪ್ಪಿಯರಿಗೆ 1:20-30)

ವಿಆಯಮ್ ಶೇಕ್ಕಾಫಿಯರ್ನ ಪ್ರಸ್ತಿದ್ದಿ ಹೊಂದಿದ ಅವನ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೃಷೀಭ್ರಾ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಯಾವುದೆಂದರೆ, “ಹೃಷೀಭ್ರಾನಲ್ಲಿರುವ ತನಗೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ” ವಾಖ್ಯಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ಯಾವ ಲೀಟಿ ಇರಬೇಕು ಅಥವಾ ಇರಬಾರದು - ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.”¹ ಈ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನಾನು ನೆನಪುಮಾಡಿದರೆ, ಅಪುಗಳು ಬಹಳ ಸೆನಪಿನ ಪದಗಳಾಗಿವೆ, ನಾನು ಬೇಕೆಂದು ದೋಡ್ಡವನಾಗುವರೆಗೆ ಹೃಷೀಭ್ರಾಂತಿನ ತ್ವರ್ಣಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಅವನು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆದ ಕುಲತಾಗಿ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನಿಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಮರಣದ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ನಡುವಿನ ನಿಧಾನರದ ಕುಲತಾಗಿ ತ್ವರ್ಯಾಸುತ್ತಿದ್ದನು: ಜೀವಿನಲು (“ಇರಲು”) ಅಥವಾ ಮರಣಿನಲು (“ಇಲ್ಲಿದರಲು”) ನಮ್ಮೆ ಈ ಹಾರದಲ್ಲ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಮರಣದಲ್ಲ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೊಲನು ನಂತರಷ್ಟಕ್ಕೆನ್ನಿಂತಾದನು:

ಶಲರದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕಾದಲ್ಲ ಕೆಲನ ಮಾಡಿ ಫಲಹೊಂದಲು ನನಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಹಿಂಗರಲಾಗಿ ನಾನು ಯಾವದನ್ನುಲಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೇಂದ ನನಗೆ ತೋರದು. ಈ ಎರಡರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ: ಇಲ್ಲಿದ ಹೊಗೆಜಿಷ್ಟ್ ಶೀನ್ನನ ಜೊಡಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬದೇ ನನ್ನ ಅಳಿಲಾಣ, ಅದು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ; ಅದರೆ ನಾನಿನ್ನು ಶಲರದಲ್ಲ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದೇ ನಿಮಗೇಂನ್ನರ ಬಹು ಅವ್ಯಾಪಾದದ್ದು (ವಜನಗಳ 22-24).

“ಗಳಿಂದು ಅದುಬಿಡು” ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯ ಅನುವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಕಿಲದಾದ [ಸ್ಥಳದಲ್ಲ] ನುನುಂ ಹೊಗೆನ್ನಾಗ, ಈ ಹದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿ ನಳಾಗುತ್ತದೆ ... ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲ ಬಂಡೆಗಳಿದ್ದು, ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಲಾರದೆ ನೇರ ವಾಗಿಯೇ”² ಹೊಗೆಜೇಕಾದ ಪಲಿಕಿ ಅವನು “ಎರಡು ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದವನು” ಎಂದು ನಾವು ಈ ದಿನದಲ್ಲ ಹೇಳಬಹುದು ಜೀವ ಮತ್ತು ಮರಣವೆಂಬ ಹೊಗೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.³

ಹೃಷೀಭ್ರಾ ಮತ್ತು ಹೊಲ ಇಬ್ಬರೂ ನಮನಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲ ಉಂಬಾದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ! ಹೃಷೀಭ್ರಾ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮರಣವನ್ನು ಬಯಸಿದನು, ಆದರೆ ಹೊಲನು ಅದನ್ನು ದೇವರ ಕೈಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿ ಜಟಿದ್ದನು. ಹೃಷೀಭ್ರಾ ಯಾವುದೇ ಆಯ್ದುಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಜೀವನ ಜಿಗುನ್ನೇ ಹಡಿಸಿತ್ತು, ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೆದಲಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಹೊಲನಿಗೆ ಎರಡರ ಆಯ್ದುಯ ಉತ್ತಮೇ ಆಗಿತ್ತು!⁴

ನಮ್ಮೆ ಈ ಹಾರದಿಂದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಕುಲತಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ತಂತ್ರಿಸಿ. ವಜನ 20ಲಿಂದ 30ರವರೆಗೆ, ಹೊಲನ ಜೀವಿತ ಹಾಗೂ ಮರಣದ ಕುಲತಾಗಿ ನೇರ ವಾದ ಜಜೇ ಇರುತ್ತದೆ.

పౌరున తిక్తుష్ణన స్తితి (1:20-24)

వజన 20రల్ల నమ్మి హిందిన హారపు అంత్యగోండిదే: “యథాధావాద బయికే కాగుని సిలెంకైగే అనుగుణవాగి నాను యాపుదే బిధవాద అవమానక్కే ఒళగాగువదిల్ల. ఈగెలూ నక తుంబా ష్టైం దిందిరుపదలంద బదాకిదరూ నలయీ, సత్తురూ నలయీ నస్తు దేహద మూలక తీస్తువిగే చుపిమే లుంటాగబేసేందు ననగే బక్ష అభలాజే ఇదే. కాగెయీ ఆగబేసేందు భరపనపుంచు.” సిలేలఁ జక్కవత్తిర్యా ముందే అవసిగే తిల్పు లుంటాగువాగ - అవసిగే జుడుగడేయాదరూ నలయీ (మత్తు బదుకిదరూ నలయీ) అభవా అవసిగే మరణదండనే లుంటాదరూ నలయీ తీస్తునస్తు భనజడినలు హోలను తిమూన మాడిద్దను.

“బదుకిదరూ నలయీ అభవా సత్తురూ నలయీ” ఎంబ హదగెళ్లన్న హోలను ఉపయోగిసి సత్తురూ నలయీ మరణ బందరూ నలయీ ఎందు “తనగే తానే హేతుకొండను.”⁵ ఇదన్ను హింబాఅనుప వజనదల్ల హోలన అనాధారణవాద బరచటిగేయరుత్తుదే - బదుకు మరణగళ నడువే లుత్తమపాదద్దు యాపుదేందు తిశయలు హోలను స్వేచ్ఛాంతికచాగి జెజింసిద్దానే:

ననగంతూ బదుకువదందరే తీస్తునే, నాయువదు లాభచే. శలీరదల్లయీ బదుకబేకాదల్ల కేలనమాడి ఫలహోందలు ననగే అనుకూలవాగుపదు. హిగిరలాగి నాను యాపదన్నాలిసికొళ్ల బేంకోఁ ననగే తోలదు. ఈ ఎరడర నడువే సిక్కికొండిద్దైనే: ఇల్లంద హేగిజట్టు తీస్తున జొంచెయిల్లర బేంబడే నస్తు అభలాజే, అదు లుత్తచోలెంచు: ఆదరే నానిన్ను శలీరదల్ల వానమాడికొండిరువదే నిమోఁఁన్నర ఐకు అవ్యావాదద్దు (పజనగటు 21-24).

శేగాగలే నాపు గమనిసిరువ కాగె, హ్యాప్లేటన కాగె హోలను ఆక్కట్టేయన్ను బయినుత్తిరువదిల్ల. అదర బదలాగి అవన కృదయదల్ల లుభ్యిసిద్ద పలిణామద కులతాగి కుడుకి అడన్ను బయిసిదను. అవన ఈ సిధారపు ఒందు కాగదద నడువే ఎఖిదంత గేరెయింతిత్తు ఆ కాగదద ఒందు భాగదల్ల “జీవితక్కే” ఎంబ తలేబరకబిత్తు ఇన్నెల్లందు భాగద మేల్లుగదల్ల “మరణక్కే” ఎంబ తలేబరకబిత్తు నంతర,⁶ అప్పగిళ పలిణామద ఒజితుగళన్ను ఆ ఎరడు భాగగళల్ల నమూదిసిదను.

జీవితక్కే

వజన 21ర హేలదల భాగదల్ల, జీవినువదక్కే కారణవన్ను బరేదు: జిఎవన్ - తీస్తును. “ననగే, బదుకువదేందరే తీస్తునే.” ఇదు హోన ఒడంబడికేయ “శాస్తీయ ప్రవజనవాగిరుత్తుదే.”⁷ ఇదన్ను ఫిఅష్టియచలగె బరేద పున్తకద కృదయద భాగ ఎందు కరేయలాగిదే.

“ననగే” ఎంబ అనువాదితగోండ ర్రిఎస్ హదపు ఈ వాక్యదల్ల త్రథచు వాగి కాపినుత్తుదే, అదన్ను ఇల్ల ఒత్తి హేతులాగిదే. హోలను క్రూధబుకచాగి హేతుత్తు రువదేనేందరే, “బేఁరెయచలగె జీవితపూ ఏనే ఆగిరబముదు, ఆదరే ననగే మాత్ర అదు తీస్తునే” ఫిఅష్టి బ్యెబలన అనువాదదల్ల “ననగాగి జీవినువదేందరే తీస్తునే” ఎంబ నరశవాద అభవాగిదే. తీస్తునే హోలన జీవితద క్రూరంభవాగిద్దను, అవన జీవితక్కే సపాలు మత్తు అవన జీవితద ఒత్తునేయు, అవన బలపు, మత్తు అవన

ನೂಲಿಯ ಶ್ರೀಸ್ತನೇ ಆಗಿದ್ದನು.

ನಂಮ್ಮ ಕುಲತಾಗಿ ಏನು? ನಾವು ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಲೀಡಿಯಲ್ಲ ನಂಬ್ರೋಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತೇಂದೆ: “ನನಗಂತೂ ಜೀವಿಸುವದೆಂದರೆ _____. ” ಈ ಜಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಂಮ್ಮುಳ್ಳ ತೆಲವರು “ಹಣ,” “ಅಸ್ತಿ,” “ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ,” “ಶತ್ರು” ಅಥವಾ “ಪಜ್ಞನ್ಸು”? ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ಭರ್ತೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಬಹು ಪ್ರಮುಖವಾದ ನಂಗತಿಯ ಯಾವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಅದು ಶ್ರೀಸ್ತನೇಂ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ನಂಗತಿಯೇ? ನಮಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದಪ್ರಗಳಿಂದಲೇ ನಾವುಗಳು ಅದರ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇಂದೆ.

ಹೊಲಸಿಗೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದಂತ ತೀಳೆಂಬಲ್ಲಿ ಬದುಕುವಂತ ನಿಲಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿಲಂದ ಅವನು ಶ್ರೀಸ್ತನಿಗೆ ನಬ್ರಿಂಜಪಾರಿಯವರೇ ಲೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡನು.

ಪರಣತಾಗಿ

ಅನೇನ್ನಂದು ಈಡೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. (ಅವನು ಎರಡನೆಯ ನಾಲ್ಕು ರೋಮಾನುಪಾರದ ಸರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆಉಳಿಸಿದರು.) ವರ್ಷ 21ರ ಈಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರಣದ ನಾಧ್ಯತೆಯು ಹೊಲನನ್ನು ಜಿಂತೆಗೆ ಈಡುಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ನಿರ್ದಿಧಿಸು: ಮರಣ - ಲಾಭ: “... ಮರಣವು ಅವನಿಗೆ ಲಾಭಕರ ಚಾಗಿತ್ತು.” ವರ್ಷ 23ರಲ್ಲಿ ಮರಣದ ಕುಲತಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತಾದ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ಹೊಲನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಅದರೆ, ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪೂರುಕಂಬಾದ ಲಾಭದ ಕುಲತಾಗಿ ಯೋಜನೆಂಬಣ: ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಾಂಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅಂದರೆ ಅವನು ಆಯಾನ್ಗೇಂದಿದ್ದನು. ಥಿಲಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಸ್ತುತಕರ್ತೆ ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ನಂತರಣಿಕೆ ಕುಲತಾದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ (1:7, 13, 17, 30; 4:3, 14). ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಇತರ ಬರವಣಿಗೆಗಂಧ ಅಯ್ಯಕೆಂಡ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಅಯಾನಗೇಂದಿದ್ದನೆಂಬ ನಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇಂದೆ. ಥಿಲಿಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಥಿಲಿಟ್ಟಿನ ಇನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅಪ್ರೋನ್ಸಲನು ತನ್ನನ್ನು ಕುಲತಾಗಿ, “ಹೊಲನು ಪೃಥ್ವಿನಾದನು, ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಶ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ನೇರಯಾಳು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಿವಿಲಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 2 ಕೊಲಂಧ 11:23-28 ಅವನ ನಂತರಣಿದ ಕುಲತಾಗಿ:

ಅವರು ಶ್ರೀಸ್ತನ ನೇವಕರೇ ಅವಲಿಗಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೇಡೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿ ದ್ದೇನೆ. ಬಳಿದಿನ್ನಾಣಿನಿಂಬಲಿಲಿಪದವನಾಗಿ ಮಾತಾಡು ತೇಣೆ. ಆತನ ನೇವೆಯಲ್ಲ ಅವಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟೇನು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರೆಮನೆಗೆ ಕೊಳಗಿಗೆ ಜಿದ್ದೆನು: ಬಿತ್ತಿಬಿಾಲ ಹೆಷ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದೆನು. ಅನೇಕ ನಾಲ್ಕು ಮರಣದ ಬಾಯಿಕಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆನು. ಬದು ನಾಲ್ಕು ಯಿಹಾದ್ಯಲಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಕಡಿಮೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಏಂಟಗಳು ಜಾಡ್ಯಾತ್ತಾಗಿ ಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸರಕಾರದವರು ಜಡಿಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡಿಸಿದರು; ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ತೊಲ್ಲಿಪಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಿನೆಡರು; ಮಾರು ನಾಲ್ಕು ನಾನಿದ್ದ ಹಡಗಪು ಒಡೆದು ಹೊಳಿಯಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಹಗಲು ನಮುದ್ರದ ಸಿಲಿನಿಲ್ಲ ಕಳಿದೆನು. ಆತನ ನೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು: ನದಿಗಳ ಅಹಾಯಗಳ ಕಳ್ಳರ ಅಹಾಯಗಳ ಸ್ವಂತಜನಲಿಂದ ಅಹಾಯಗಳ ಹಟ್ಟಿಂಬಲ್ಲ ಅಹಾಯಗಳ ಕಾಡಿನಲ್ಲ ಅಹಾಯಗಳ ನಮುದ್ರದಲ್ಲ ಅಹಾಯಗಳ ನುಳ್ಳ ಸಹೋದರರೆಳಗೆ ಇರುವಾಗ ಅಹಾಯಗಳ ನನಗೆ ನಂಭಿಬಿಸಿದವು. ಪ್ರಯಾಸಪರಿಶ್ಲಂಗಿಂದ ಕೆಲನನಡಿಸಿ ಅನೇಕ ನಾಲ್ಕು

ಸಿದ್ದ ಗೆಷ್ಟು ಹಸಿವೆ ಭಾಯಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಣ್ಟು ಅನೇಕ ಸಾಲ ಉಹಂವಾನವಾಗಿಯೂ ಜೆಂಟಿಲ್ಯಾಯೂ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇದ್ದು ಆರ್ಥಿಕ ನೇಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಸಭೀಗಳ ವಿಷಯವಾದ ಜಿಂತಯು ದಿನದಿನ ನಷ್ಟನ್ನು ಹೀಡಿ ನುತ್ತುದೆ.

ತ್ರೈಕಣಿನೇ 14:13ರಲ್ಲಿರುವ ಅಶೀವಾದವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅಂತಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಲ ದ್ವರೆ ಅದು ಹೌಲಸಿಗೂ ನಂಬಂಧವಷಟ್ಪಡ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ಇಂದಿನಿಂದ ಕರ್ತನ ಭಕ್ತರಾಗಿ ನಾಯಿವರು ಧನ್ಯರು: ಅವರ ಕಷ್ಟ ತೀರಿತು ಅವಲಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗುವದು.” ಹೌಲಸಿಗೆ, ಮರಣವು ಹಾಹದಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಜಿಲ್ಲಗಡೆಯಾಗಿತ್ತು,

ವಜನ 21ರಲ್ಲಿರುವ ಕಡೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಅಂತಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳ: ಹೇಗೆ, “ನನಗೆ ಬದಲುವದೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಮತ್ತು ನಾಯಿವರು ಲಾಭಿಸೇ.” “ಕ್ರಿಸ್ತಸಿಗಾಗಿ ಜೀಬಿಸಿದರೆ” ಘಾತ್ರ, ಮರಣವು ಲಾಭಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರೈಕಣಿನೇ 14:13ರಲ್ಲಿರುವ ವಾಗ್ವಾನವು “ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ.” ಇಷ್ಟ ಸ್ಥಾಳವನ್ನು ಭರ್ತಾಚಾರುವ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗೋಳಿ “ನನಗೆ ಜೀಬಿಸುವದೆಂದರೆ ಹಣ” ಅಥವಾ “ನುಲು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹೊರತುಹಡಿಸಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ? ಇಲ್ಲ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಂಭೂರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ: “ಜೀಬಿಸುವದು ಹಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ಮರಣವು _____”; “ಜೀಬಿ ನುವರು ನುಲಿವಾದರೆ, ನಂತರ ನಾಯಿವರು _____” ಈ ಇಷ್ಟ ಸ್ಥಾಳಗಳನ್ನು ಪೂರಣಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ನಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮತ್ತುಯ 16:26ರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಿಲ್ಲ: “ಇಗೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಹಾದನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಳೆಕೊಳ್ಳುವದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿರುತ್ತದೆ?” ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮಗೆ, ಬದಲುವದು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ಮರಣಿಸುವದು ಲಾಭ ದಾಯಕವೇ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಬದಲುವದು ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ಮರಣಿಸುವದು ನಷ್ಟವೇ.

ಜೀಬಿತಕ್ಕು

ವಜನ 22ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಬದುಕುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೌಲನು ಸಿಂಹಿದ್ವಾನೆ: ಜೀವ = ಅನುಕೂಲದ ಕೆಲನ. “ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡಿ ಫಲಹೊಂದಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಲಾಭವಾಗುವದು”¹⁸ ಅವನು ಬದುಕುವದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸೇವೆಯ ಪರಿಜಾಮವನ್ನು ಅಭವ್ಯದಿಷಡಿಸುವ ಕೆಲನವನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಿದ್ದನು, ಬೇಲೆಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೂ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸೇರಿ ನುಡಿದ್ದನು.

ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಆಯ್ದು! ವಜನ 22ರ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಷ್ಟದ ತುಲತು ತಿಳಿನಲಾಗಿದೆ: “... ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಆಲಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತೋರಿದು” “ತೋರಿದು” ಎಂಬ ಹದವನ್ನು (GK.: *gnorizo*) “ತಿಳಿಯಹಡಿಸುವುದು” ಎಂದು ಅರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ “ತ್ರೈಕಣಿನು” ಎಂಬುದಾಗಿ¹⁹ NKJVಯಲ್ಲ “ನಾನು ಆಯ್ದು ಮಾಡುವದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ” ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೌಲನು, “ದೇವರ ಜೀತುವಾದರೆ, ನಾವು ಬದುಕುತ್ತೇವೆ... ನಂತರ ಈ ಕೆಲನವನ್ನಾಗಲೇ ಆ ಕೆಲನವನ್ನಾಗಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಷ್ಟದು).

ಆ ನಿದರ್ಶನವು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಕುಲತಾಗಿ ಹೊಲನಳ್ಳಿ ಪೈಯಕ್ಕಿರುವ ಆದ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ವರ್ಜನ 23ರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮರಣದ ಆಯ್ದಿಯ ಕುಲತಾಗಿ ಪರಾಕ್ರಮೀಯ ಕಾರಣವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ: ಘರಣ - ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊಗಿಬಂಧ್ಯ ತೀನ್ತನ್ನರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. "... ತೀನ್ತನ್ನೊಂದಿಗಿರುವ ಅಭಿಲಾಷೆ, ಅದು ಅತ್ಯತ್ಮಮಾದದ್ದೆ." ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕರ್ತವ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಅದ್ವಿತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮೂರು ಬಿಧವಾದ ಹೋಅಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಅದು ಕೇವಲ "ಉತ್ತಮವಾದದ್ವಿಲ್ಲ" ಅದು "ಅತಿ ಉತ್ತಮವು" ಅಗಿರದೆ "ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿದ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ"!

ಈ ಜೀವಿತವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೋಗುವಂಥದ್ದು ಅದ್ವಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಲನಿಗೆ, ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು? ಹೊಲನು ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ "ಮೂರನೆಯ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಹಾಡು ಪರದ್ವೈನಂದನ್ನು ನುಡಿ ಬಂದಿದ್ದಂತು" (2 ಕೊಲಿಂಥ 12:1-4). ಇಲ್ಲಿ ಅವಸಿಗುಂಬಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಅನುಭವದಿಂದ, ಮರಣದ ಕುಲತಾಗಿ ಬರದಿದ್ದಾನೆ. ಮಂದಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ತೆಗಾಗಲೇ ನೋಡಿರುವವನಿಗೆ, ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಿತವು ಅವಸಿಗೆ ವಿನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೋಡಿರುವವನಿಗೆ, ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಿತವು ಅವಸಿಗೆ ವಿನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಆಷ್ಟಿಯಂತಹದ್ದೇನೇ ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಅಕೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಈ ಭೂಮಂಡಲದ ಅತಿಸುಂದರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ನಹ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಬಹಳ ಬೆಲೆಪ್ಪಳಿ ಪನ್ನುಗಳ ನಹ ಕ್ರಿಯಿಲ್ಲಿದವೇ! ಹೇವರು ನಮಗೋಳಿಸ್ತಿರುವಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ನಿತ್ಯ ಜೀವದ ಕುಲತು, ಪ್ರೇರಿತವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹೊಲನು ಅದನ್ನು ತೆಗಾಗಲೇ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾನು. 2 ಕೊಲಿಂಥ 12 ಕೇಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿನುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಹೊಲನು ಪರದ್ವೈನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನು. ಹೊಲನು ಇಕ್ಕಣಿನ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆಯ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಟಿ ಪರದ್ವೈನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವಿಷಯವು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಂತರಗೊಳಿಸ್ತು!

ವರ್ಜನ 23ರಲ್ಲಿ ಹೊಲನು ಮರಣದ ಕುಲತಾಗಿ ಸೋಮ್ಯಾವಾದ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಜಟಿ ತೀನ್ತನ್ನರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ರೀತ್ಯಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ "ಹೋಗಿಬಂಧ್ಯ" ಎಂಬುದನ್ನು (*analuo* ಎಂಬದಾಗಿ) ಹೂದಷಟದ ವಾಗಿ "ಮೇಲೆ" (*ana*) ಎಂದು, ತ್ರಿಯಾಹದದಲ್ಲಿ "ಜಡಿಕೋ" (*luo*) ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಜ್ಞಮೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಡ್ಫಾರವನ್ನು ಇಂದಿ, ಇನ್ನೊಂದಿಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಿವ ಕೆಲನಕ್ಕೆ ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಥವಾ ಹಡಗನ್ನು ಲಂಗಲಿಸಿಂದ ಜಡಿನುವಂತೆಯು,¹⁰ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಅಥವಾ "ಮರಣವನ್ನು" ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಟಿ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದನು - ನಾವು ನಹ ಅದೇ ಲೀತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತ್ಯಾಸ್ತಿಗೆ, ಈ ಜೀವಿತವು ಕ್ರಿಯಾಖಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆಂದು, ನಾಪುಗಳ ಸೇರ ಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಯಮದಂತೆ, ಮರಣವು ನಮ್ಮ ಗುಲಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯನು ಬರುವಾಗ ಕೆಲವರು ಜೀವದಿಂದ ಇಂದ್ರಾಗಿ ಅದು ಒಂದು ಆಯ್ದಿಯಷ್ಟೆಂದು.

ಹೊಲನಿಗೆ, ವರ್ಜನ 23ರ ಮುಖ್ಯ ತನ್ತ್ವಾತ್ಮ, ವಿನೆಂದರೆ, ಮರಣ - ತೀನ್ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದು. ಮರಣವು ಅವಸಿಗೆ ಲೋಕದ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ನಮನ್ಯೇಗಳಿಂದ ಜಡಿಗಡೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ, ಮರಣದ ನಂತರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯನ ನಂಗಡ ಇರುವುದೇ ಶೈಳಣಿ ವಾದದ್ವಾಗಿತ್ತು!¹¹

ಜೀವಿತಕ್ಕೆ

ವರ್ಜನ 24ರಲ್ಲಿ ಬದುಹಿರುವದಕ್ಕೆ ಹೊಲನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿರುವನು:

జిఎస్ - ఇతరలిగి నకాయనలు కేళ్ళిన అవకాశ. “నానిన్నా శలీరదల్లయపుదు నిమగోణస్తు బహు అవశ్యవాదద్వు మరణద నంతర క్రిస్తనోందిగె ఇయచదు బహచ లుత్తుమధాద్వు” ఆదరె బదుకుత్తూ ఇతరలిగి నకాయ మాడుపుదు “అతి అవశ్య” నమ్మి లఱియే కాగారదల్ల నమూదిసిరువ అంశేగశన్ని లేక్క మాడుపదాదరే, “జీఎస్ తద్” తలే బరహక్కే మారు అంశగశన్ని నిషాధలాగిదే. “మరణక్కే” ఎరకు అంశగశన్ని నిషాధలాగిదే.

పజన 21టండ 24రపరేగే ప్రసః ఓదిల. ఈ మనోభావపన్ను హొందిరువ క్షేత్రాలిగే, యాపుడే బిషయగట నోఱపన్ను ఉంటుమాడువదిల్ల. అవను ప్రసః బదుకువదక్కే హోఱుత్తిరువనే? అదు నలయాదద్వే; బదుకిరువంథద్వు, ఇతరరన్ను శైల్మాఖినలు నకాయవాగుత్తదే. అవను మరణక్కే హోఱుత్తిరువనే? అదు ఇన్ను ఉత్తుమధాద్వే. అవన కండనోందిరలు, అవను హోరాడబముదు. కండనాద యీఎనుబినోందిగే నంబంథవపన్ను హొందిద్దరే చూతే ఈ బిధచాద మనోభావపన్ను హొందబముదు. “ననగంతూ బదుకువదందరే క్రిస్తనే” ఎందు హోలను తిజసిదంతే, ఆ బిషయపు నమగే త్రములవాగిదే.

పోలన తిమాణ (1:25, 26)

పజన 25 చుత్తు 26రల్ల, కిందిన అస్థితతేయ కులతాగి ఒందు అవసరద బదలాచణయన్ను నోఱఁడుత్తేచె: “ఆదదలంద నిమగే క్రిస్తనంజకేయల్ల అజవ్వద్దియిల అనందపూ ఉంటాగువచడకేయైస్తు నాను జీవదిందుషదు నిమైల్లర బజయల్లయపే నెందు దృఢవాగి నంజద్దేనే.¹² కిలగే నాను తిలగి నిమైల్లగే బరువదలంద నిమపు క్రిత్త యీఎనుబిన బిషయవాగి అలాప్పాక హడువదక్కే నస్తింద ఆధికవాద ఆస్టుదిచిరువదు.” ఈ బిషయదల్ల హోలనిగే దేవలంద బిశేషచాద త్రకటనేయు ఉంటాయితు ఎందు కేలపరు తియిత్తారే. “నానిన్నా శలీరదల్లయపుదు నిమగోణస్తు బహు అవశ్యవాదద్వు” (పజన 24; ఒక్క హేతు నస్తుదు), అదు మనస్సిన బిషయపన్ను నలిడినుత్తదే. హోలని బిశేషచాద హోణగాలికేయన్ను హొందిద్దను. అవను తన్న న్నవ్వధవపన్ను “త్రజసి”, ఇతరలగాగి “హోదు” ఎందు హేళుత్తిద్దను.

హోలన తిమాణనపన్ను తూణచాగి ఒప్పికొల్పేకాదరే, పజన 25 చుత్తు 26రల్లయప కేలపు హదగిశన్ను గ్రహిసించేతు. అవను బదుకిరువంథద్వు, అవన ఓధగాలగే “అతి అవశ్యవాగిత్తు”, నంతర అవను “నాను జీవదిందుషదు నిమైల్లందిగె ఇరువేను” ఎందు హేతిరుపుదరల్ల, “నాను జీవదింద ఇరుత్తేనే ఎంబుదన్ను తిజదిరువేను” ఎంబ అధంబిదే.

“నాను తిజదిరువేను” ఎంబ హదపు త్రథమ దృష్టియల్ల అస్థితవాగిదే ఎందు కాటుత్తదే. అవన ముందిన న్నయి బిజారణేయల్ల, అవసిగే నంబిషినబముదాద బిషయద కులిత త్రశ్చేయ అవసల్లత్తు, ఆదాగ్న్య అవను జడుగడేసిందు అవన జినరాద ఫిలప్పియవరప్పు నోఱడవేను ఎంబ దృఢబిశ్వాసపన్ను హొందిద్దను. ఇదే నమయదల్ల, అవను ఫిలోఅమోణసిగే బరేదు, ఈ మోదలే అవనస్తు నంధినుచ అజప్పాయవపన్ను తిజసిద్దను (ఫిలోఅమోణ 22).

“నిమైల్లందిగిద్వు మత్తు ముందువలయిత్తేనే” అదు హదగి ఆటవాగిదే. “ఉఱడు” చుత్తు “ముందువలయిపుదు” ఎంబుదన్ను “ఉఱడు” ఎంబ మాలహదదిందలే అనుచాదిసి మనోఽ ఎంబుదాగి హేతుగాగిదే: ఇదర జోకేయల్ల

ಹಾರ್ ಎಂಬ ಇನ್ವೈಂಡ್ ಹದವನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ “ಜೊಡಿಯಲ್ಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ. ಹೌಲನು “ಜೀವದಿಂದುಜಿದು” (“ನಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ”) ಇರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಸಿಮ್ಮೆ ನಂಗರುವೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. (Alongside) ನಾನು ನಿವೈಂಡಿಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ತೇ ಬಿಷಯವು ಫಿಳಪ್ಪಿಯವರಿಗೆ “ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಅಭವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅನಂದವನ್ನು” ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಂಜಕೆ ಎಂದರೆ ಯೀಂಹು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗಿರುವ ನಂಜಕೆಯ ಜೋಡಿಸುವಾಗಿರುತ್ತಿದೆ - ಇದರಲ್ಲ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೈತ್ತರು ನಂಭಾಣವಾದ ನಿಯಮವು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಫಿಳಪ್ಪಿಯವರು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ “ಅಭವೃದ್ಧಿ” ಹೊಂದಿ, ಅದಲಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ “ಅನಂದವನ್ನು” ಹಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಂಶಿಸಿದನು. ಅನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಅಭವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೇ ಬೇಕು.

ಅದರಲ್ಲ ಫಿಳಪ್ಪಿಯವರಿಗೆ ದೊರಕುವ ಅಂತಿಮ ಘಾತಾಂಶ, “ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿಡ ಬೇಕಾದ ದೃಢ ಭರವನ್” ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೌಲನು ಅವರ “ಬಜಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು” ಅಂಶಿಸಿದನು.

ಅವನ ಬರೋಣದಲ್ಲ (ಪರಾಶಿಯಾ) ಬಿಶೇಷ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಅರ್ಥವೇ ನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಅರಸನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಿಳಿಂಬಣೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಜಿತ್ತಣ ವಾಗಿದೆ. ಹೌಲನ ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆಯ ಜಯದ ನೂಜನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅದರೆ ಅವನು ಯಾವುದೇ ಅಹಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿರಲಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬರೋಣದ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಾಗಿದೆ (ಹೋಣನು 1 ಥಿಸಲೋನಿಕ 2:19; 3:13; 4:15; 5:23).¹³

ವರ್ಜನ 25 ಮತ್ತು 26ಲಿಂದ ನಾವು ಅನೇಕ ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತೇನು ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಹುದು ಇಗೊಂಡಿ ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಹಾರಿದಿದೆ: ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅವಲಂಜಿಸಿ ನಿದಾನರ್ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರು, ಅದರೆ ಇತರಲ್ಲಿಗೂ ಅನುಕೂಲತರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಬಿಷಯಗಳಿಗೆ ತೀರುಂಬಣಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾಮಾನ್ಯ ತೀರುಂಬಣಗಳ ಕುಲತು ಇದು ನಕ್ಯಾವಾಗಿದೆ, ಮರಣಕ್ಕೂ ಇದು ಅನ್ಯಹಿನ್ನಿತ್ತದೆ ಈ ದಿವಸಗಳಿಲ್ಲ “ಕರುಣಾ ಮರಣದ್ವಾರಾ ಕುಲತು ಇದು ನಕ್ಯಾವಾಗಿದೆ, ಮರಣಕ್ಕೂ ಇದು ಅನ್ಯಹಿನ್ನಿತ್ತದೆ ಈ ದಿವಸಗಳಿಲ್ಲ “ಕರುಣಾ ಮರಣದ್ವಾರಾ ಅನ್ಯನ್ನು “ಒಳ್ಳಿಯ” (eu) ಅರ್ಥವಾ “ಅತ್ಯಮ್” ಮರಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ತರೆದಿದ್ದಾರೆ (thanatos) ಶಿಯಾ ಹದದ ಅರ್ಥ “ಅತ್ಯಮ ಮರಣ”; ಇದು ತಪ್ಪಾದ ಹದವಾಗಿದೆ. ಕೃಷಣಮರಣವು ಮರಣವಾಗಿರದೆ. “ಒಳ್ಳಿಯ ಮರಣ” ಮರಣವು ಮರಣವೇ ಅದು “ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಮರಣ” ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಕೈತ್ತರು ಅಯ್ಯಿಯಲ್ಲಾ ಇದರ ಕುಲತಾದ ನಕಲ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ವಾದಪುದ್ಧೀಳಿಕ ವ್ಲಾದ ಮತ್ತು ನಾಷಣ ಮಯವಾದ ವಾಗ್ವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೈತ್ತನು ತನ್ನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. “ಆತ್ಮಹತ್ಯು” ಮೂಲಕ ಅವನು “ಸರಳವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು” ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಕೈತ್ತನು ನಾಯವಾಗಲಾ, ಇತರಲಿಗೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏನೂ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೈಯದಿಂದ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಪೌಲನ ವ್ಯವಹರ (1:27-30)

ವರ್ಜನ 27ರಲ್ಲ ಸ್ವದಾಂತಿಕರಣಿಲಿಂದ, ತ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಬಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೌಲನು ಬಿರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವರ್ಜನ 27ಲಿಂದ 30ರವರೆಗೆ ಇರುವ ತಾಢ್ಯಯುವನ್ನು, ನಮ್ಮೆ ಮುಂದಿನ ಹಾರುದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲಂಕೊಳ್ಳುವು, ಹೌಲನ ದೃವ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಾ

ಗಿರಾಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹೂಯೋಗಿಕರೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಡಕಬಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಬರೆದಿರುವ ಬಿಷಯಗಳು ಫಿಲಾಪ್ಪಿಯರರಿಂದ ತಿಳಿಪುತ್ತಿರುವುದು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರುವದಿತ್ತು, ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಹೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅದು ಅವರನ್ನು ಶೈಲ್ಪ ನಂಜಕೆಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿತು: “ಹೇಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಾರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಆಗ ನಾನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಲಿಯೇ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಸಲಿಯೇ, ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಬಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚದೆ ಒಂದೇ ಆತ್ಮದಳ ದೃಢಪಾರಿ ನಿಂತು ನುವ ವಾರ್ತೆಯಿಳ್ಳಿ ಬಕಂತ್ಯಾರಿಂದ ಹೊಲಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ವೆನು” (ಪಜನ 27). ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಂಧಿಸುವನೆಂಬ ನೂತನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನು (ಪಜನ 26). ಅದರ ಹಲಿಕಾಮವಾಗಿ, “ಒಂದು ಚೇಳಿ ಇದು ನಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೇ ಅಥವಾ ನಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೇನೇ” ಅಂದನು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರು ಧೈಯರಪುಷ್ಟಿ ಶೈಲ್ಪ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿನಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕಿತ್ತು:

ಹೀಗಿರುವದು ಬಿರೋಧಿಗಳ ನಾಶನಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೂ ದೇವಲಿಂದಾದ ಶ್ರಮಾಳವಾಗಿದೆ. ಹೇಗಂದರೆ ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ನಂಜಕೆಯಿಡುವದೂ ಆತಸಗೊಳಿಸ್ತೂ ಬಾಧೆಯನ್ನುಭಾವಿಸುವದೂ ನಿಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಪಾರಿ ದೊರೆಯಲು. ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಷ್ಟಿ ಕಂಡಂಥ ಮತ್ತು ಈಗ ನಷ್ಟಿಗಳಿರುವದಾಗಿ ಕೇಳಬಂಥ ಅದೇ ಹೊಲಾಟವು ನಿಮಗುಂಟು (ಪಜನಗಳ 28-30).

ಹೊಲನಿಸಿದ್ದಂಥ, “ಹೊಲಾಟವೇ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಇತ್ತು” (ಹಿಂಸೆ) ಆದುದಲದ ಕೆ ಹೊಲನ ಅಂತಿಮ ನಿಣಯಕ್ಕೆ ಅವರೂ ಸಹ ಬರಬೇಕಿತ್ತು: “ನಾವು ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಲಿಯೇ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ದೇವರ ಮಹಿಮಾಗಿಯೇ!” ಹೊಲನು ಭಯಹಡಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸಹ ಭಯಹಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರಾಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಾಗ್ನಿ

“ಯಾವ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇರಬೇಕು ಅಥವಾ ಇರಬಾರದು?” ಜೀವ ಅಥವಾ ಮರಣ? ನಿಮ್ಮ ಹ್ಯಾಪ್ಟಿಂಟನ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೊಲನು ಇಕ್ಕಣಿನಿಂದ ಸಿಲುಕಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮರಣದ ಕುಲತಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ಬಿಷಯದಿಂದ ದೂರಪಾರಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

William Randolph Hearst ಹೇಳಿರುವದು, ನಷ್ಟ ನಷ್ಟುವದಳ್ಳ “ಮರಣ ಎಂಬ ಹದವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಹಯೋಗಿಸಬೇಕಿದೆ” ಆನ್ತರ್ ಅರ್ಮೆಂಟ್ ಸಹ ಇದೆ ಹೇಳಿ ಕೆಯನ್ನು ನಿಷಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಪುರಾತನ ಅರನನು ಇದೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ. ಅವನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ಈನ್ ಗಾಡಿಯ ಪರದಗಳನ್ನು ಮುಜ್ಜಿಕಾಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪೇಗಾರಿ ಹೊರಣ ಹೊಳಣ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಣದ ಕುಲತಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೇಗಾದರೂ, ಮರಣವು ನಿಜವಾದದ್ದೇ. “ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದೇ ನಾಲಿ ನಾಯಿವದು ನಿಷ್ಟಯ ವಾಗಿದೆ” (ಇತ್ಯಾಯ 9:27). ಇಲ್ಲ ನಾವು ನಾಯಿವಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಇರದೆ, ನಾವು ನಾಯಿಲು ನಿಷ್ಟರಾಗಿದ್ದೀರ್ವೋ. ಈ ಹಾರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯಾವುದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ; ಇದನ್ನು

మాత్ర నెనపుచూడికొళ్లి: ఒబ్బ మనుష్యును బదుకువదచ్చే సిద్ధనాగుదే ఇద్దరే అవను మరణవన్ను అనుభవిసలు సిద్ధనాగిరువదిల్ల. మరణక్కే సిద్ధవాగువదెందరే, నీను నక్షత్రవాగియిల “నాను బదుకువదాదే తీస్తనే” ఎందు కేళబెటక. తీస్తను సినగే వినాగిరువను? నిన్న జీవితచన్ను ఆతసిగే నమహింసియిలయే? ఇల్లదిద్దరే, నీను తీస్తసిగే ఒప్పినదెయిలువాగ, ఇన్నొందు దినపు కళెదు కోణగదిరల!

నోచినే

ఈ హారచన్న నీఁపు అంత్యగుఱాజనువాగ, నిమ్మ ఓదుగయ తీస్తన బజగే బిధియఁ యింద మత్తు భరపనదింద బరువంతే స్తోరేసిల (యోహాన 14:15; మాత్ర 16:16; గలాక్య 3:26, 27).

శిశ్చణీగటు

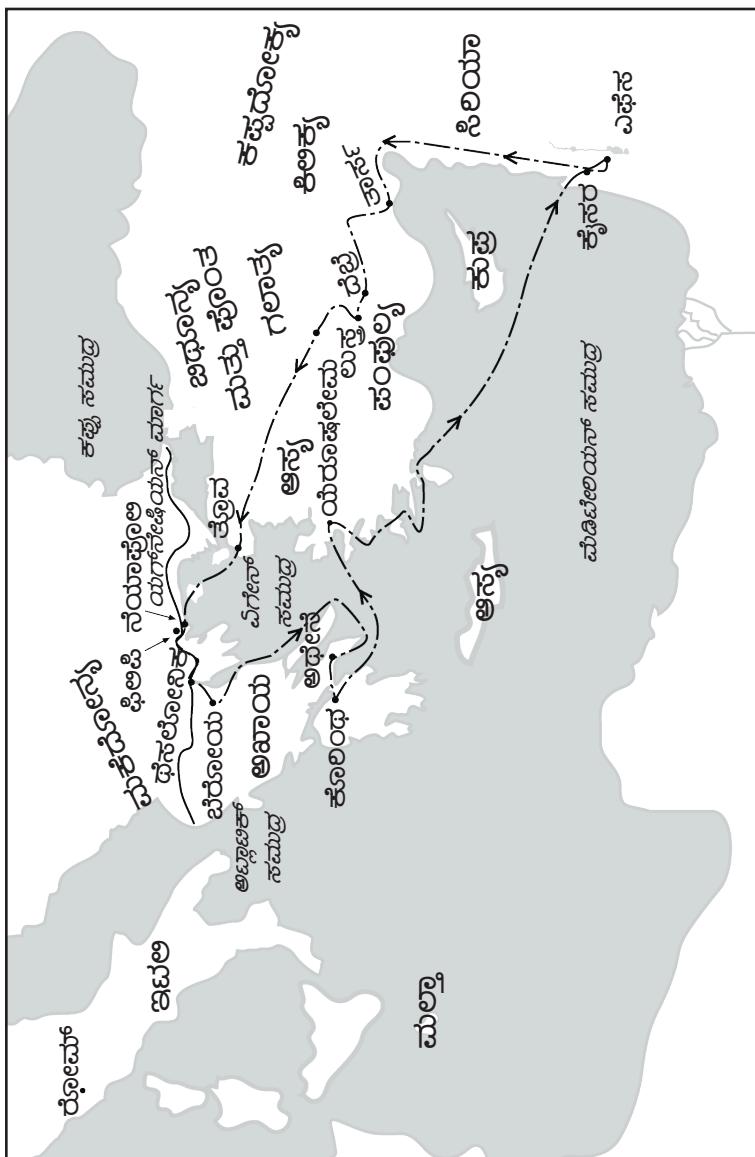
¹ఇలియం జేక్స్పోఫియర్ (హైఅను 1564-1616), ఆంగ్లకథి మత్తు నాటకకార హాష్టిమాక్య నాగరిలఁకెతెయ జలత్తేయిల్ల వజ్చ స్మిసింద తంజద బరహగారనాగిద్దను. అవన *The Tragical History of Hamlet Prince of Denmark* was written around ఎంబ నాటకవన్ను 1600రల్ల బిరుదను. క్వాప్పేటను తనగే కానే మాతాడువ బిజయివు ఆక్ష్య III రల్ల కాటిసలగిడె పొదలనుయ జితెం a “soliloquy” బరపటిగెయిల్ల అవన గుగురాజన్న త్రుకటిసి అవన ఓదుగలగే అవన మాతాగన్న తలుహిసలగిడె. ²William Barclay, *The Letters to the Philippians, Colossians, and Thessalonians*, rev. ed., the Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 27. ³Pat Edwin Harrell, *The Letter of Paul to the Philippians*, The Living Word Commentary series, ed. Everett Ferguson (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1969). 73. ⁴క్వాప్పేటను “కగురచాద హలస్టితియల్డ్యాను” ఆదరే హోలను “జయ - జయద హలస్టితియల్డ్యాను.” ⁵హోలను తన్న హదగళన్న ఇతరలగే మాగుదశనవాగి లాపయోఏగిసిద్దయ అనేఁక బరహగారు ఈ వ్యాఖ్యానగాజన్న హ్యాప్లేచ్ చోను సోాలాలోఁశ్చ్య హోఏసిద్దారు. అపోస్తలన జజేయన్న జీవ మత్తు మరణవందు కాపమేలనరపర కరెదు ఇదు “జోలన” బిశేషచాద సోాలాలశ్చ్య ఎందిద్దారు (James Burton Coffman, *Commentary on Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians* [Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1977], 270). ⁶నాను ఇయవంత స్తోళదల్ల, “శ్మేలనా” ఎంబ తలెబరకవన్ను లాపయోఏగిసుత్తేఁచె. “శ్మేల్” ఎందరే “కానా” ఎంబుదాగి లాఘణ్ణ భాణేయల్ల శ్మేల్ “శ్మేల్” ఎందరే “ఫార్మ” ఎంబుదాగి లాఘణ్ణ భాణేయ “కానా” ఎందరే “బియింధువాగి” ఎంబిథం. ⁷Avon Malone, *Press to the Prize* (Nashville: 20th Century Christian, 1991), 39. ⁸“ఈ హిస్టలెయిల్ల ‘శాలిలక’ (సెకి) ఎంబుదు హలన బరపటిగెయిల్ల యావ అధిచపన్న సిఁడువదిల్ల, మనుష్యన స్వభావద బలకిఁడనకే (1 కోలింథ 1:29; గలాక్య 2:16; రోమాపుర 7:25; 8:4-9) ఆదరే అదు దేహక్కే నమానపాగిడె (ప్రజన 20).” (క్వాప్పేచ్, 72-73). ⁹*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, Ltd., 1971), 80. ¹⁰బిధిచాద నమస్కృతన్న హలకలనువదచేఖ్యాన్నర ఈ వ్యాఖ్యానపన్న లాపయోఏగిసలాగిడె. ఇదర మాకితయన్న బారట్లేయింద హడెయలాగిడె, 28; మేలొనా, 41; మత్తు Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 2 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 70.

¹¹“హోరటు తీస్తనేందిగిరువదు ఎంబ హోలన కేళకెయ లాక 16రండ తీస్తను జిత్తిసియవంతే మరణదల్ల మధ్యంతర స్తోళ ఇయవదిల్ల. యీఁను తీస్తను హిక్యులోఁచ వన్ను ఆఱుత్తానే (త్రుకటనే 1:18). యీఁనుచినల్ల నాయువదెందరే “ఆతసోందిగె” ఇయవదెందధం (ఫెనలోఁసిక 5:10). కేగు తీస్తన బరువికెయల్ల మత్తు నాయి తేహిఁనల్ల నీఁపవంతు

పరియోక్త కేలాణుచదు, నంకర నాదెల్లదు యెనుబినొందిగియవు” (ఇ థనలిఓనిక 4:17). ¹²“నిఱ్ప నన్నెల్లయంత హమ్మీయ భరచన” సిఱ్ప ఆతనెల్ల హమ్మీయింద యెణు తీన్తన చులలక నన్నెల్లయిచి. మత్తు నన్నె నశ్శిథియు నిమ్మెల్లయుచి ఇయచదు. ఫిలష్టియిపర హమ్మీగే యారు కారణరల్ల ఎందు తిజసియుచదిల్ల, తీన్తనేఁ నమ్మి హమ్మీయు ఇన్ను తీన్తనెల్ల హెజ్జుత్తిక్కు నాను నిమ్మెల్లయే వాసినుచాగ మేసీసియన బగ్గె హజ్జాగి హోగితేఅంబుపదక్కే ఆన్నదచా గుత్తదే. ¹³Harrell, 77.

VERSIONS OF THE BIBLE USED IN THIS STUDY

- AB - Amplified Bible
- ASV - American Standard Version
- CEV - Contemporary English Version
- CJB - Complete Jewish Bible
- Goodspeed - The New Testament: An American Translation, Edgar J. Goodspeed
- KJV - King James Version
- LB - Living Bible (paraphrase)
- Moffatt - The New Testament: A New Translation, James Moffatt
- NASB - New American Standard Bible
- NCV - New Century Version
- NEB - New English Bible
- NIV - New International Version
- NKJV - New King James Version
- NRSV - New Revised Standard Version
- Phillips - The New Testament in Modern English, J. B. Phillips
- RSV - Revised Standard Version
- Septuagint - The Greek Old Testament
- TEV - Today's English Version
- Weymouth - The New Testament in Modern Speech, Richard Francis Weymouth

ಕರ್ನಾಟಕ ಕಿಳಿಮೈ ಸಭ್ಯರಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮೊಡೆಡ ಎಪರೇಷನ್ ಸಿಬ್ಬಾ ಕ್ರಯಾಂಕ